

คำวินิจฉัยของ นายอุระ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๗/๒๕๕๕

วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๕ (นายอนันต์ งามวุฒิวงศ์) ในคดีแพ่ง หมายเลขดำที่ ๑๓๒๗๒/๒๕๕๒ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ (กรณีพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ และพระราชกำหนด บริษัทบริหารสินทรัพย์ ฯ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ)

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เดิมจำเลยที่ ๕ ผู้ร้องเป็นผู้ค้าประกันการออกตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัท สันติภาพ (ฮั่วเพ็ง ๑๕๕๘) จำกัด ให้แก่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ คาเธ่ย์ ไลน์แนนซ์ จำกัด (มหาชน) ต่อมาบริษัทเงินทุน คาเธ่ย์ ไลน์แนนซ์ จำกัด (มหาชน) โดยองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ได้ตกลงจำหน่ายสินเชื่อและทำสัญญาขายตราสารหนี้อื่น ๆ และสิทธิเรียกร้องให้แก่บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) จึงได้รับโอนสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจและ หลักประกันของสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจดังกล่าวโดยมีผลตั้งแต่วันปิดการจำหน่ายสินเชื่อ คือวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ทำให้บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) ได้มาซึ่งสิทธิในสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจ และหลักประกันของสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจ รวมทั้งสิทธิเรียกร้องต่าง ๆ ในมูลหนี้ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ คาเธ่ย์ ไลน์แนนซ์ จำกัด (มหาชน) ที่มีอยู่เหนือจำเลยทั้งหมดรวมทั้งผู้ร้องด้วย ทั้งนี้ ตามพระราช กำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบ สถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ ทวิ และก่อนฟ้องคดีนี้โจทก์ได้มอบอำนาจ ให้ทนายความมีหนังสือบอกกล่าวทวงถามหนี้ให้จำเลยที่ ๑ ในฐานะผู้กู้และผู้ออกตั๋วสัญญาใช้เงิน จำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๔ และผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยที่ ๕ ในฐานะผู้ค้าประกันให้ร่วมกัน และ/หรือ แทนกันชำระหนี้ให้แก่โจทก์ และบอกกล่าวถึงการโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวข้างต้นของบริษัทเงินทุน หลักทรัพย์ คาเธ่ย์ ไลน์แนนซ์ จำกัด (มหาชน) ที่มีอยู่กับจำเลยทั้งสิ้นให้แก่โจทก์ ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๔ และผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลยที่ ๕ ได้รับหนังสือบอกกล่าวทวงถามหนี้โดยชอบแล้ว ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ บริษัทบริหารสินทรัพย์ เอ็น เอฟ เอส จำกัด ได้ยื่นคำร้องต่อ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอสวมสิทธิเป็นโจทก์แทนโจทก์เดิม โดยระบุว่า เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

LIRT

บริษัทบริหารสินทรัพย์ เอ็น เอฟ เอส จำกัด ได้ทำสัญญารับโอนสิทธิเรียกร้องของหนี้เงินกู้และหลักประกัน ซึ่งเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจากบริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) โจทก์ในคดี โดยรวมหนี้ของลูกหนี้ในคดีดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือบอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิไปยังจำเลยทั้งห้าซึ่งเป็นลูกหนี้แห่งสิทธิทราบแล้ว บริษัทบริหารสินทรัพย์ เอ็น เอฟ เอส จำกัด ในฐานะผู้รับโอนสินทรัพย์จากบริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) โดยชอบด้วยกฎหมายแจ้งขอสวมสิทธิเข้าเป็นเจ้าของหนี้ในคดีดังกล่าวตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๗

ผู้ร้องได้ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ความว่า โจทก์คือ บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) กล่าวในคำฟ้องว่าได้รับโอนสิทธิเรียกร้องที่มีอยู่เหนือจำเลยทั้งหมด ซึ่งรวมทั้งผู้ร้องด้วย โดยชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ซึ่งบัญญัติว่า “การโอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนของบริษัทที่ถูกกระทำการดำเนินกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่น ให้กระทำได้โดยมิต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะขอต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์” และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ ทวิ บัญญัติว่า “ในการขายทรัพย์สินเพื่อชำระบัญชีบริษัทที่ถูกกระทำการดำเนินกิจการตามมาตรา ๓๐ ให้องค์การดำเนินการประกาศขายพร้อมด้วยรายละเอียดตามสมควรของทรัพย์สินที่จะขาย วัน เวลา และสถานที่ที่จะขายทรัพย์สินล่วงหน้าก่อนกำหนดวันขายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน โดยปิดประกาศขายการและรายละเอียดไว้ในที่เปิดเผย สำนักงานขององค์การโฆษณาในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และโฆษณาในหนังสือพิมพ์ราย อย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน” วรรคสองบัญญัติว่า “การประกาศตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าเป็นการบอกกล่าวการโอนทรัพย์สินแก่ลูกหนี้ บุคคลภายนอกที่ได้ให้ประกันหนี้เดิมและบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่จะขาย ฯลฯ” ตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ที่ระบุไว้ว่า “ไม่ต่อบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ถือว่า ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ ซึ่งบัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ และมาตรา ๓๐ ซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลจะกระทำมิได้ ฯลฯ” จึงใช้บังคับมิได้

ต่อมาผู้ร้อง ได้ยื่นคำร้องคัดค้านการขอสวมสิทธิเป็นโจทก์แทนโจทก์เดิม ต่อศาลแพ่งกรุงเทพ ความว่า ตามที่บริษัทบริหารสินทรัพย์ เอ็น เอฟ เอส จำกัด อ้างว่าสามารถสวมสิทธิเป็นโจทก์แ

LIRT

โจทก์เดิมได้ โดยอาศัยบทบัญญัติของพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ ที่บัญญัติว่า “ในการโอนสินทรัพย์จากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ถ้ามีการฟ้องบังคับ สิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาลให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และ อานำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ตามคำนำพยานที่สืบมาแล้ว และ คัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้น” บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ขัดหรือแย้งกับ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ เพราะตามมาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้” และตามมาตรา ๓๐ บัญญัติว่า “บุคคลย่อมเสมอกัน ในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล จะกระทำมิได้ ฯลฯ” ขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำสั่งให้ส่งคำโต้แย้งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ต่อไป

บริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) โจทก์ได้ยื่นคำแถลงคัดค้านความว่า มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติรับรองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลสำหรับในภาวะปกติทั่วไป ที่บุคคลทุกคนในสังคมจะต้องเสมอภาคเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมายเดียวกัน พระราชกำหนดการปฏิรูป ระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกรณีเร่งด่วนที่รัฐบาลต้องแก้ไขภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากปัญหา ระบบสถาบันการเงินโดยมีอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นการ ตราบกฎหมายโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๘ จึงเป็นการตรากฎหมายออกมาเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศในกรณีฉุกเฉินที่จำเป็นต้องมีมาตรการ เป็นพิเศษผ่อนคลายจากกรณีปกติทั่วไป เพื่อให้องค์การปฏิรูประบบสถาบันการเงินสามารถดำเนินการ ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ดังนั้น ในการโอนสิทธิเรียกร้อง จึงยกเว้นไม่ต้องมีการบอกกล่าวการโอนให้ลูกหนี้แห่งสิทธิทราบก่อน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังมีรายละเอียดของเหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนด ปรากฏตามหมายเหตุของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราช กำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้พิเคราะห์แล้วเห็นว่า กรณีตามคำโต้แย้งของคู่ความต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ วรรคหนึ่ง จึงมีคำสั่งให้ส่งสำนวนไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป โดยไม่รอ การพิจารณาคดีไว้ชั่วคราว แต่ให้งดการวินิจฉัยเฉพาะประเด็นตามคำร้องขอสวมสิทธิและคำคัดค้านไว้ก่อน จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งให้รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย
มีปัญหาต้องพิจารณาวินิจฉัยดังนี้

๑. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗ และพระ
กำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๐ ทวิ ขัดหรือแย้ง
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

๒. พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ตามปัญหาข้อแรกที่ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗
และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๐
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญ
รับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญ
กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณี
กรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำ
ในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย
เท่าเทียมกัน

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อ
ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความ
ทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพ
เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม”

LIRT

พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า “การโอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่น ให้กระทำได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์”

พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ ทวิ บัญญัติว่า “ในการขายทรัพย์สินเพื่อชำระบัญชีบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามมาตรา ๓๐ ให้องค์การดำเนินการประกาศรายการพร้อมด้วยรายละเอียดตามสมควรของทรัพย์สินที่จะขาย วัน เวลา และสถานที่ที่จะขายทรัพย์สินนั้นล่วงหน้าก่อนกำหนดวันขายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน โดยปิดประกาศรายการ และรายละเอียดไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานขององค์การ โฆษณาในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และโฆษณา ในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน

การประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นการบอกกล่าวการโอนทรัพย์สินแก่ลูกหนี้ บุคคลภายนอก ที่ได้ให้ประกันหนี้เดิม และบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่จะขาย ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีข้อต่อสู้เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะขายนั้น ให้ยื่นคำคัดค้านโดยชี้แจงเหตุผลและหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการ ตามมาตรา ๓๐ ก่อนกำหนดวันขายทรัพย์สินไม่น้อยกว่าสามวันทำการ หากพ้นกำหนดระยะเวลา ดังกล่าวแล้ว มิได้ยื่นคำคัดค้านการขายทรัพย์สินนั้น ให้ถือว่าลูกหนี้บุคคลภายนอกที่ได้ให้ประกันหนี้เดิม และบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่จะขายได้ให้ความยินยอมกับการโอนทรัพย์สินที่จะขายนั้นแล้ว

เมื่อคณะกรรมการตามมาตรา ๓๐ ได้รับคำคัดค้านตามวรรคสองแล้ว ให้จัดทำความเห็นพร้อม ด้วยเหตุผลเสนอให้คณะกรรมการองค์การพิจารณาวินิจฉัย ถ้าคณะกรรมการองค์การเห็นว่าคำคัดค้าน มีเหตุอันสมควรก็ให้ยุติการขายทรัพย์สินนั้นไว้ก่อนจนกว่าจะมีการพิสูจน์สิทธิในทรัพย์สินนั้นเสร็จสิ้น ถ้าเห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควรก็ให้ยกคำคัดค้านพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบและดำเนินการขายทรัพย์สินนั้น ต่อไป แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายเพราะการนั้นที่จะใช้สิทธิเรียกร้องตามมาตรา ๓๐ จัตวา”

พิจารณาแล้วเห็นว่าตามปัญหาข้อนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยไว้แล้วตามคำวินิจฉัยที่ ๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ ทวิ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

ตามปัญหาข้อต่อมาที่ว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ บัญญัติว่า “ในการโอนสินทรัพย์จากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ตามคำนำพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้วก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าตามคำพิพากษานั้น”

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติที่อยู่ในหมวดว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย โดยมาตรา ๒๕ ได้บัญญัติเป็นหลักการว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพไม่ได้ และกฎหมายดังกล่าวต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย มาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติที่รับรองหลักแห่งความเสมอภาคบุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ เพศ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม จะกระทำมิได้ สำหรับพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ นั้น เป็นกรณีที่มีการโอนสินทรัพย์จากสถาบันการเงินไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์และได้มีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว เมื่อเข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแล้ว อาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ตามคำนำพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และถ้าศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้วก็สามารถเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้นได้ เป็นเรื่องการโอนสิทธิเรียกร้องโดยกฎหมาย กรณีตามคำร้องเป็นการโอนสิทธิเรียกร้องในช่วงเวลาที่ได้มีการดำเนินคดีอยู่ในศาล ผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องไม่ได้ใช้สิทธิในฐานะเจ้าหนี้ดำเนินคดีมาแต่การดำเนินคดีของโจทก์เดิมอาจไม่สมบูรณ์หรือมีข้อบกพร่องเพื่อให้โอกาสแก่ผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องเพื่อความเป็นธรรม กฎหมายจึงได้บัญญัติให้ผู้เข้าสวมสิทธิแทนคู่ความเดิมคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ตามคำนำพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ ที่ไม่ต้องดำเนินการด

ขั้นตอนของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ก็เนื่องจากประเทศไทยได้ประสบปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจและการเงินอย่างรุนแรง รัฐต้องแก้ปัญหาโดยรีบด่วน เพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศกลับเข้าสู่ภาวะปกติโดยเร็ว ดังปรากฏหลักการและเหตุผลในการตราพระราชกำหนดที่ว่า โดยที่สถาบันการเงินในปัจจุบันมีปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพเป็นจำนวนมากทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเงินทุนของสถาบันการเงินและกระทบกระเทือนต่อความสามารถในการให้สินเชื่อในภาคเศรษฐกิจ ฉะนั้น เพื่อให้สถาบันการเงินสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้สมควรแยกสินทรัพย์ด้อยคุณภาพออกมาแล้วขายหรือโอนให้แก่นิติบุคคลอื่นเพื่อบริหารสินทรัพย์นั้นต่อไป และเพื่อเป็นการจูงใจให้มีการจัดตั้งนิติบุคคลดังกล่าวสมควรกำหนดให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านค่าธรรมเนียม และภาษีบรรดาที่เกิดขึ้นจากการขายหรือการโอนสินทรัพย์จากสถาบันการเงินมาให้นิติบุคคล รวมทั้งสิทธิประโยชน์อื่นๆ จึงสมควรมีกฎหมายกำหนดสิทธิประโยชน์ที่นิติบุคคลนั้นจะได้รับ และโดยที่เป็นการดี จักเห็นที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงบัญญัติให้สถาบันการเงินขายหรือโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพให้แก่บริษัทบริหารสินทรัพย์ เมื่อมีการฟ้องคดีอยู่ในศาลก็สามารถเข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดี ลูกหนี้มิได้เสียสิทธิในการต่อสู้คดีตามกระบวนการทางศาล ไม่ว่าในชั้นพิจารณาคดีก่อนมีคำพิพากษาของศาล หรือหลังจากศาลได้มีคำพิพากษา และอยู่ในระหว่างดำเนินการบังคับคดีตามคำพิพากษาก็ตาม ลูกหนี้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามการชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้ ไม่ได้มีการเพิ่มขึ้นเพราะเหตุแห่งการโอนสิทธิเรียกร้อง เพียงแต่เปลี่ยนตัวจากเจ้าหนี้คนเดิมมาเป็นเจ้าหนี้คนใหม่ที่ได้รับโอนสิทธิเรียกร้องมาเท่านั้น ลูกหนี้มีข้อต่อสู้ผู้โอนสินทรัพย์อย่างไรก็ยังคงมีสิทธิขอสู้บริษัทบริหารสินทรัพย์ผู้เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนหรือเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๘ วรรคสอง พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ ไม่ได้จำกัดสิทธิและเสรีภาพของลูกหนี้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่ได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจงตามวรรคสอง และเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ ที่บัญญัติถึงหลักแห่งความเสมอภาค โดยถือว่าบุคคลทุกคนย่อมเสมอกันในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ไม่ได้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลแต่อย่างใด ดังนั้น พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗ จึงไม่มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น จึงวินิจฉัยดังนี้

๑. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๐ ทวิ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐

๒. พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๗ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐

นายอูระ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

